

[Pilgaard Andersen]

ning, da den betyder færre institutionsbyggerier, hvilket formindsker de enorme økonomiske byrder, der ellers er forbundet med institutionsbyggeri, vedligeholdelse og renovering.

Med hensyn til folkeskoleloven mener vi, at de intentioner, der er forbundet med U 90, er ødelæggende for det danske samfund. Utilfredsheden har allerede afspejlet sig i, at der alene i 1979 er oprettet ca. 20 privatskoler i Danmark. For at undgå, at man i folkeskolen skaber grundlag for en generation af tabere, må vor vigtigste opgave i denne forsamling være at gennemføre en ny folkeskolelov, der borger for en forsvarlig faglig undervisning, ikke mindst af hensyn til elevernes videre uddannelsesforløb i erhvervslivet. Der er hård konkurrence på verdensmarkedet. I særlig grad har vi brug for højt kvalificeret arbejdskraft. En vis disciplin i skolen gør, at eleverne i højere grad er indstillet på at yde en seriøs indsats i erhvervslivet.

Et af de største problemer gælder uddannelsen af de 16-19-årige. Man kan nok konstatere, at den store arbejdsløshed er hovedårsagen til den forvirring, der hersker her. Det er, som om man indfører forskellige love og bestemmelser, der modarbejder hinanden. Arbejdsløsheden har affødt en unaturlig udvikling på mange områder, f. eks. en unaturligt stor tilgang til gymnasierne på op til 40 pct. af en årgang. Det betyder en hasarderet udbygning af gymnasiekapaciteten, som set fra fremskridtspartiets side er helt uacceptabel. Endvidere må den forvirrede undervisning i folkeskolen også være en af årsagerne til, at så mange unge ønsker at gå i gymnasiet. Man gør imidlertid de unge en bjørnetjeneste ved at lokke dem ind i et uddannelsesforløb, hvor de ikke hører hjemme, og som blot fører til arbejdsløshed i den sidste ende.

Nødvendigheden af at placere de unge på arbejdsmarkedet og give dem en erhvervsfaglig uddannelse kombineret med en teoretisk uddannelse efter 8. skoleår er stor. Det kan man gøre med mesterlæren, som giver et vidtspændende tilbud om mange valgmuligheder for de unge. Ingen dør må lukkes for en faglig uddannelse, men det er desværre en tendens, som er omsiggribende fra de forskellige politiske partiers side. Det må siges at være gået op også for politikere, at det er erhvervslivet, der skal skabe samfundskagen,

vi alle skal leve af, og det er derfor nødvendigt, at man fra politisk hold virkelig går ind i problemerne om de unges uddannelse, således at man helt fra folkeskolestadiet gør børnene mere disponerede for at søge anden uddannelse end den boglige.

Til slut: Det kan ikke nytte, at man uddanner bunker af akademikere, når der virkelig ikke er behov for så mange. Som forholdene er i dag, prøver imidlertid de fleste forældre at holde deres børn i skolen så længe som muligt, fordi de føler sig usikre over for de øvrige muligheder, der findes. Det kan vel ikke være meningen, at skolerne, gymnasierne og universiteterne skal fungere som pasnings- eller opbevaringsanstalter.

Birthe Nielsen (SF):

Børn vokser i dag op i miljøer med få søskende. 2-3 børn, fællesbørn som særbørn, er det almindeligste. En stor del af børnegruppen må gennemleve en forældreskilsmisse i børneårene, og der er en stigende skilsmissehyppighed med overvægt i de unge ægteskaber. Der er også en klar tendens til, at børnene bliver længere hjemme end før på grund af boligforhold, længere skolegang og uddannelse. Familien skal fungere dels indadtil i et tæt barne- og forældremiljø, dels udadtil i forhold til det omgivende samfund, arbejdsmarkedet og institutioner, det vil sige skoler, socialvæsen osv. Forældrenes arbejdsforhold, boligforhold og økonomiske forhold har en meget stor indflydelse på, hvordan børn har det, da børn, og især da de mindre børn, er helt afhængige af de voksnes levevilkår.

Gennem 1970erne fødtes der ca. 62.000 børn pr. år i Danmark, og det svarer faktisk til fødselstallene i 1930erne. Tallet er endnu lavere end 1930ernes niveau, når vi ser det i relation til antallet af kvinder. Der bliver indgået 30.000 ægteskaber årligt, men ca. 36.000 bliver opløst enten ved død eller ved skilsmisse, og omkring 10 pct. af kvinderne lever ikke i parforhold på barseltidspunktet. Der er ca. 340.000 mennesker, der i perioder lever sammen uden vielsesattest. 70 pct. af gifte kvinder i alderen 20-34 år har erhvervsarbejde, og det er i den alder, kvinderne får børn, men der er stadig væk kun en dækningsprocent på daginstitutionsområdet på 30.